

Υπόθεση C-601/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

13 Νοεμβρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Tribunal d'arrondissement (Λουξεμβούργο)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

13 Οκτωβρίου 2020

Προσφεύγουσα:

SOVIM SA

Καθής:

Luxembourg Business Registers

Διάταξη επί εμπορικής υποθέσεως αριθ. 2020TALCH02/01568, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 7 (3) και 15 (5) του νόμου της 13ης Ιανουαρίου 2019, περί δημιουργίας Μητρώου πραγματικών δικαιούγων (RBE)

[παραλειπόμενα]

Στην υπόθεση [παραλειπόμενα]

μεταξύ:

της ανώνυμης εταιρίας SOVIM SA, με έδρα το Λουξεμβούργο, L-2449, [παραλειπόμενα]

προσφεύγουσας [παραλειπόμενα]

και:

της κοινοπραξίας οικονομικού σκοπού **LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS** [Μητρώα Επιχειρήσεων Λουξεμβούργου], εν συντομία **LBR**, με έδρα το Λουξεμβούργο, L-1468 [παραλειπόμενα]

καθής, [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

Αφού άκουσε, κατά τη συνεδρίαση της 13ης Οκτωβρίου 2020, τους πληρεξούσιους των διαδίκων ως προς τα αιτήματά τους, [παραλειπόμενα]

εξέδωσε κατά τη σημερινή δημόσια συνεδρίαση **[σελ. 2 του πρωτοτύπου]**

την ακόλουθη **διάταξη**:

Τα πραγματικά περιστατικά

Με έγγραφο της 12ης Αυγούστου 2019 προς το Registre des bénéficiaires effectifs [Μητρώο πραγματικών δικαιούχων (στο εξής: RBE)], η ανώνυμη εταιρία SOVIM SA υπέβαλε αίτηση περιορισμού της προσβάσεως στις πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο της, βάσει του άρθρου 15 του νόμου της 15ης Ιανουαρίου 2019, περί ιδρύσεως Μητρώου πραγματικών δικαιούχων (στο εξής: νόμος).

Με συστημένη επιστολή της 6ης Φεβρουαρίου 2020, ο υπεύθυνος για τη λειτουργία του RBE, Groupement d'intérêt économique LUXEMBOURG BUSINESS REGISTER [κοινοπραξία οικονομικού σκοπού Μητρώα Επιχειρήσεων Λουξεμβούργου (στο εξής: LBR)] απέρριψε την εν λόγω αίτηση.

[παραλειπόμενα]

Αιτήματα και ισχυρισμοί των διαδίκων

Η SOVIM ζητεί, ως κύριο αίτημα, να διαπιστωθεί ότι τα άρθρα 12 και/ή 15 του νόμου προσβάλλουν τα δικαιώματα για σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, της προστασίας των δεδομένων και/ή της αποτελεσματικής προσφυγής και, κατά συνέπεια, να μην εφαρμοστούν οι εν λόγω διατάξεις και να κριθεί ότι το RBE δεν θα διαθέτει στο κοινό τις πληροφορίες που παρέσχε η SOVIM κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3 του νόμου.

Επικουρικώς, ζητεί από το δικάζον δικαστήριο να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΔΕΕ) [παραλειπόμενα] τα αναγκαία ερωτήματα.

Επικουρικότερα, ζητεί να διαπιστωθεί ότι υφίσταται εν προκειμένω δυσανάλογα μεγάλος κίνδυνος κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 1, του νόμου και, ως εκ τούτου, να υποχρεωθεί η LBR να περιορίσει την πρόσβαση στις πληροφορίες που διαλαμβάνονται στο άρθρο 3 του νόμου και να διαταχθεί η κατάθεση της εκδοθησομένης απόφασης στον φάκελο της SOVIM που τηρείται από την LBR.

Προς στήριξη του αιτήματός της, η SOVIM εκθέτει ότι η παροχή δημόσιας προσβάσεως στα στοιχεία της ταυτότητας και στα προσωπικά δεδομένα του οικονομικού δικαιούχου που διαβιβάζονται στο RBE προσβάλλει το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής της, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, στο άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 11, παράγραφος 3, του Συντάγματος.

Θεωρεί ότι ο σκοπός που επιδιώκει η οδηγία 2015/849, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (στο εξής: οδηγία 2015/849), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2018/843, βάσει της οποίας θεσπίστηκε ο νόμος στη λουξεμβουργιανή νομοθεσία, συνίσταται στον προσδιορισμό των πραγματικών δικαιούχων των εταιριών που χρησιμοποιούνται [σελ. 3 του πρωτοτύπου] για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, καθώς και στην ασφάλεια των εμπορικών συναλλαγών και στην εμπιστοσύνη των αγορών.

Δεν αποδεικνύεται, όμως, με ποιον τρόπο η πρόσβαση του κοινού στα δεδομένα που περιέχονται στο RBE, χωρίς τον παραμικρό έλεγχο, καθιστά δυνατή την επίτευξη των σκοπών αυτών. Αντιθέτως, πρόκειται για σοβαρή και δυσανάλογα μεγάλη επέμβαση στην ιδιωτική ζωή των πραγματικών δικαιούχων, ασυμβίβαστη προς τις προαναφερθείσες νομικές πράξεις.

Η SOVIM υποστηρίζει επίσης ότι η δημόσια πρόσβαση στο RBE συνιστά παράβαση του άρθρου 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο έχει την ίδια έννοια και το ίδιο περιεχόμενο με το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών. Η ελεύθερη πρόσβαση στο RBE αποτελεί περιττή πρόσθετη παρέμβαση, διότι δεν καθιστά αποτελεσματικότερη την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες από ό,τι σε περίπτωση παροχής περιορισμένης προσβάσεως στις αρχές.

[παραλείπόμενα] [ζήτημα εθνικού συνταγματικού δικαίου]

Η SOVIM υποστηρίζει, στη συνέχεια, ότι η πρόσβαση του κοινού στα προσωπικά δεδομένα που περιέχονται στο RBE συνιστά παραβίαση ορισμένων θεμελιωδών αρχών που διατυπώνονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (στο εξής: ΓΚΠΔ).

Συναφώς, παραβιάζεται η αρχή της ελαχιστοποίησης των [δημοσιοποιούμενων] δεδομένων, την οποία προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ του ΓΚΠΔ, όχι μόνον ως προς τον αριθμό των προσιτών δεδομένων, αλλά και ως προς την ίδια την πρόσβαση του κοινού στα δεδομένα αυτά, ιδίως στον βαθμό που η πρόσβαση αυτή δεν είναι αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού της καταπολέμησης της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Η πρόσβαση του κοινού στα δεδομένα του RBE είναι επίσης αντίθετη προς το άρθρο 25 του ΓΚΠΔ που επιβάλλει τη λήψη κατάλληλων τεχνικών και οργανωτικών μέτρων για να διασφαλιστεί ότι, εξ ορισμού, υφίστανται επεξεργασία μόνο τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι απαραίτητα για τον εκάστοτε σκοπό της επεξεργασίας.

Η SOVIM θεωρεί περαιτέρω ότι η ελεύθερη πρόσβαση στο RBE συνιστά παράβαση των άρθρων 14 έως 22 του ΓΚΠΔ.

Προσάπτεται στον Λουξεμβουργιανό νομοθέτη ότι δεν έλαβε μέτρα ασφαλείας προκειμένου να γνωρίζει την ταυτότητα κάθε προσώπου που ζητεί πρόσβαση στις πληροφορίες του RBE, ιδίως με την απαίτηση εγγραφής στον ιστότοπο του RBE προκειμένου αυτό να έχει πρόσβαση στα καταχωρισθέντα δεδομένα. Η SOVIM θεωρεί επίσης ότι το γεγονός ότι δεν απαιτείται έννομο συμφέρον για την πρόσβαση στα δεδομένα του RBE αντιβαίνει στη βούληση του Ευρωπαϊού νομοθέτη.

Η SOVIM ισχυρίζεται ότι συντρέχει παραβίαση της αρχής του περιορισμού των δεδομένων που θεσπίζει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ του ΓΚΠΔ, δεδομένου ότι δεν μπορεί να διασφαλιστεί ότι τα δεδομένα που τηρούνται στο RBE και τα οποία μπορεί να συμβουλευθεί το κοινό θα χρησιμοποιηθούν για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς. **[σελ. 4 του πρωτοτύπου]**

Η SOVIM στηρίζεται επίσης στο άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο προσβάλλεται από την ελεύθερη πρόσβαση του κοινού στα προσωπικά δεδομένα των πραγματικών δικαιούχων.

Τέλος, διερωτάται ως προς την τήρηση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, το οποίο παρέχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής εντός εύλογης προθεσμίας, όταν αφενός η LBR διαθέτει απροσδιόριστο χρόνο για να λάβει την απόφασή της επί της αιτήσεως περιορισμού της προσβάσεως, ενώ αφετέρου η προσφυγή κατά της αποφάσεως της LBR πρέπει να ασκηθεί εντός 15 ημερών από την κοινοποίηση της απορριπτικής αποφάσεως επί ποινή απωλείας του σχετικού δικαιώματος.

Το ίδιο δικαίωμα διασφαλίζεται εξάλλου στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ως προς την ουσία, η SOVIM θεωρεί ότι ο πραγματικός δικαιούχος της αντιμετωπίζει κίνδυνο δυσανάλογα μεγάλο, πραγματικό και ενεστώτα, δεδομένου ότι υφίσταται κίνδυνος απαγωγής του πραγματικού δικαιούχου και της οικογένειάς του, ο οποίος μετακινείται ή κατοικεί στην αφρικανική ήπειρο, ιδίως στην Ανατολική Αφρική, όπου οι απαγωγές εύπορων προσώπων από τρομοκρατικές ενώσεις για να ζητήσουν λύτρα αυξάνονται διαρκώς.

Επομένως, η αίτηση περί περιορισμού της προσβάσεως πρέπει να γίνει δεκτή.

Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 13ης Οκτωβρίου 2020, η SOVIM ζητεί από το δικάζον δικαστήριο, πριν από τη συνέχιση της διαδικασίας, να υποβάλει ορισμένα προδικαστικά ερωτήματα στο ΔΕΕ.

[παραλειπόμενα]

Η **LBR**, υπό την ιδιότητά της ως διαχειριστή του RBE, δεν έλαβε θέση επί της ουσίας της υποθέσεως και επαφίεται στην κρίση της δικαιοσύνης όσον αφορά τα προδικαστικά ερωτήματα που πρότείνει να υποβληθούν η SOVIM.

Ανάλυση

Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1 του νόμου, «η εγγεγραμμένη οντότητα ή ο πραγματικός δικαιούχος μπορούν να ζητήσουν, κατά περίπτωση και στις εξαιρετικές περιπτώσεις που αναφέρονται κατωτέρω, βάσει δεόντως αιτιολογημένης αιτήσεως προς τον διαχειριστή, να περιοριστεί η πρόσβαση στις αναφερόμενες στο άρθρο 3 πληροφορίες μόνο στις εθνικές αρχές, στα πιστωτικά ιδρύματα και στα χρηματοοικονομικά ιδρύματα, καθώς και στους δικαστικούς επιμελητές και στους συμβολαιογράφους που ενεργούν ως δημόσιοι λειτουργοί, όταν η πρόσβαση αυτή θα εξέθετε τον πραγματικό δικαιούχο σε δυσανάλογα μεγάλο κίνδυνο, στον κίνδυνο εξαπάτησης, απαγωγής, εκβιασμού, εκβίασης, παρενόχλησης, βίας ή εκφοβισμού ή όταν ο πραγματικός δικαιούχος είναι ανήλικος ή άλλως ανίκανος προς δικαιοπραξία».

Το άρθρο αυτό οδηγεί την LBR και, σε περίπτωση προσφυγής κατά απορριπτικής αποφάσεως, τον δικαστή που προεδρεύει του τμήματος εμπορικών υποθέσεων του αρμόδιου πρωτοδικείου να εξετάσει, κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη υποκειμενικά στοιχεία, την ύπαρξη εξαιρετικών περιπτώσεων που δικαιολογούν περιορισμό της προσβάσεως στο RBE. **[σελ. 5 του πρωτοτύπου]**

Διαπιστώνεται ότι, με διάταξη της 24ης Ιανουαρίου 2020, [παραλειπόμενα] [το] Tribunal d'arrondissement (πρωτοδικείο, Λουξεμβούργο) [παραλειπόμενα] υπέβαλε ήδη πλείονα προδικαστικά ερωτήματα στο πλαίσιο υποθέσεως που αφορά το ίδιο ζήτημα, σχετικά με την ερμηνεία των εννοιών των όρων «εξαιρετικές περιπτώσεις», «κίνδυνος» και «δυσανάλογα μεγάλος» στο πλαίσιο του νόμου, ως εξής:

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [σελ. 6 του πρωτοτύπου] [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [σελ. 7 του πρωτοτύπου] [παραλειπόμενα]

[Διατύπωση των προδικαστικών ερωτημάτων που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο στην υπόθεση C-37/20]

Τα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε η SOVIM στην παρούσα διαδικασία εγείρουν και άλλα ζητήματα.

Κατά το άρθρο 3 του νόμου, «καταχωρούνται και τηρούνται στο Μητρώο πραγματικών δικαιούχων οι ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με τους πραγματικούς δικαιούχους εγγεγραμμένων οντοτήτων:

1° το επώνυμο·

2° το/τα όνομα/-τα·

3° η/οι εθνικότητα/-ες·

4° η ημέρα γέννησης·

5° ο μήνας γέννησης,

6° το έτος γέννησης·

7° ο τόπος γέννησης·

8° η χώρα διαμονής·

9° η ακριβής διεύθυνση κατοικίας ή η επαγγελματική διεύθυνση, στις οποίες να περιλαμβάνεται:

a) για τις διευθύνσεις στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου: η συνήθης διαμονή που αναγράφεται στο εθνικό μητρώο φυσικών προσώπων ή, όσον αφορά τις επαγγελματικές διευθύνσεις, η τοποθεσία, η οδός και ο αριθμός κτιρίου που αναγράφεται στο εθνικό μητρώο τοποθεσιών και οδών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2, στοιχείο g, του τροποποιημένου νόμου της 25ης Ιουλίου 2002, περί αναδιοργάνωσης της διοικήσεως του κτηματολογίου και της τοπογραφίας, καθώς και ο ταχυδρομικός κώδικας·

b) για τις διευθύνσεις στην αλλοδαπή: ο τόπος, η οδός και ο αριθμός κτιρίου στην αλλοδαπή, ο ταχυδρομικός κώδικας και η χώρα·

10° για τα πρόσωπα που είναι εγγεγραμμένα στο εθνικό μητρώο φυσικών προσώπων: ο αριθμός ταυτοποίησης που προβλέπει ο τροποποιημένος νόμος της 19ης Ιουνίου 2013 περί ταυτοποίησης των φυσικών προσώπων·

11° για τα πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι ημεδαπής και δεν είναι εγγεγραμμένα στο εθνικό μητρώο φυσικών προσώπων: αλλοδαπός αναγνωριστικός αριθμός·

12° η φύση των κατεχόμενων πραγματικών δικαιωμάτων·

13° η έκταση των κατεχόμενων πραγματικών δικαιωμάτων.»

Σύμφωνα με το άρθρο 11 του νόμου, όλες οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται ανωτέρω είναι προσβάσιμες στις εθνικές αρχές στο πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων τους, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 12 [σελ. 8 του πρωτοτύπου] η πρόσβαση στις αναφερόμενες στο άρθρο 3, παράγραφος 1, σημεία 1° έως 8°, 12° και 13° πληροφορίες είναι ελεύθερη σε κάθε πρόσωπο.

Το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, το οποίο αφορά το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, ορίζει τα εξής:

«1. Παν πρόσωπον δικαιούται εις τον σεβασμόν της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, της κατοικίας του και της αλληλογραφίας του.

2. Δεν επιτρέπεται να υπάρξη επέμβασις δημοσίας αρχής εν τη ασκήσει του δικαιώματος τούτου, εκτός εάν η επέμβασις αυτή προβλέπεται υπό του νόμου και αποτελεί μέτρον το οποίον, εις μίαν δημοκρατικήν κοινωνίαν, είναι αναγκαίον δια την εθνικήν ασφάλειαν, την δημοσίαν ασφάλειαν, την οικονομικήν ευημερίαν της χώρας, την προάσπισιν της τάξεως και την πρόληψιν ποινικών παραβάσεων, την προστασίαν της υγείας ή της ηθικής, ή την προστασίαν των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων.»

Εξάλλου, το άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) ορίζει ότι «κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στο σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, της κατοικίας του και των επικοινωνιών του».

Κατά το άρθρο 52 του Χάρτη:

«1. Κάθε περιορισμός στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναγνωρίζονται στον παρόντα Χάρτη πρέπει να προβλέπεται από το νόμο και να τηρεί το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών. Τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, περιορισμοί επιτρέπεται να επιβάλλονται μόνον εφόσον είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.

2. Τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στον παρόντα Χάρτη και θεμελιώνονται στις κοινοτικές συνθήκες ή στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ασκούνται υπό τους όρους και εντός των ορίων που καθορίζονται σε αυτές.

3. Στο βαθμό που ο παρών Χάρτης περιλαμβάνει δικαιώματα που αντιστοιχούν σε δικαιώματα τα οποία διασφαλίζονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η έννοια και η εμβέλειά τους είναι ίδιες με εκείνες που τους αποδίδει η εν λόγω Σύμβαση. Η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει το δίκαιο της Ένωσης να παρέχει ευρύτερη προστασία.»

Επομένως, ανακύπτει το ζήτημα αν η παροχή προσβάσεως στο ευρύ κοινό σε ορισμένα από τα δεδομένα που περιλαμβάνονται στο RBE είναι συμβατή με τις προαναφερθείσες διατάξεις και ιδίως με τον Χάρτη, οπότε πρέπει να υποβληθούν στο ΔΕΕ τα προδικαστικά ερωτήματα που παρατίθενται στο διατακτικό της παρούσας διατάξεως.

Το άρθρο 5 του ΓΚΠΔ, το οποίο αφορά τις αρχές που διέπουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, έχει ως εξής:

«1. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα:

- α) υποβάλλονται σε σύννομη και θεμιτή επεξεργασία με διαφανή τρόπο σε σχέση με το υποκείμενο των δεδομένων [σελ. 9 του πρωτοτύπου] («νομιμότητα, αντικειμενικότητα και διαφάνεια»).
- β) συλλέγονται για καθορισμένους, ρητούς και νόμιμους σκοπούς και δεν υποβάλλονται σε περαιτέρω επεξεργασία κατά τρόπο ασύμβατο προς τους σκοπούς αυτούς· η περαιτέρω επεξεργασία για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον ή σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή στατιστικούς σκοπούς δεν θεωρείται ασύμβατη με τους αρχικούς σκοπούς σύμφωνα με το άρθρο 89 παράγραφος 1 («περιορισμός [των αποδεκτών σκοπών]»).
- γ) είναι κατάλληλα, συναφή και περιορίζονται στο αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία («ελαχιστοποίηση των δεδομένων»).
- δ) είναι ακριβή και, όταν είναι αναγκαίο, επικαιροποιούνται· πρέπει να λαμβάνονται όλα τα εύλογα μέτρα για την άμεση διαγραφή ή διόρθωση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τα οποία είναι ανακριβή, σε σχέση με τους σκοπούς της επεξεργασίας («ακρίβεια»).
- ε) διατηρούνται υπό μορφή που επιτρέπει την ταυτοποίηση των υποκειμένων των δεδομένων μόνο για το διάστημα που απαιτείται για τους σκοπούς της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα· τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να αποθηκεύονται για μεγαλύτερα διαστήματα, εφόσον τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα υποβάλλονται σε επεξεργασία μόνο για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον, για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή για στατιστικούς σκοπούς, σύμφωνα με το άρθρο 89 παράγραφος 1 και εφόσον εφαρμόζονται τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα που απαιτεί ο παρών κανονισμός

για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων και ελευθεριών του υποκειμένου των δεδομένων («περιορισμός της περιόδου αποθήκευσης»).

στ) υποβάλλονται σε επεξεργασία κατά τρόπο που εγγυάται την ενδεδειγμένη ασφάλεια των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, μεταξύ άλλων την προστασία τους από μη εξουσιοδοτημένη ή παράνομη επεξεργασία και τυχαία απώλεια, καταστροφή ή φθορά, με τη χρησιμοποίηση κατάλληλων τεχνικών ή οργανωτικών μέτρων («ακεραιότητα και εμπιστευτικότητα»).

2. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας φέρει την ευθύνη και είναι σε θέση να αποδείξει τη συμμόρφωση με την παράγραφο 1 («λογοδοσία»).

Από την ανάγνωση της διατάξεως αυτής τίθεται ευλόγως το ερώτημα αν η ελεύθερη πρόσβαση του κοινού στα δεδομένα που περιλαμβάνονται στο RBE καθιστά δυνατή τη διασφάλιση της τήρησης των διατάξεων αυτών.

Κατά συνέπεια, πρέπει να υποβληθούν στο ΔΕΕ τα προδικαστικά ερωτήματα που παρατίθενται στο διατακτικό της παρούσας διατάξεως. **[σελ. 10 του πρωτοτύπου]**

Η SOVIM διερωτάται ακόμη αν το άρθρο 15 του νόμου συνάδει με την απαίτηση πρόβλεψης αποτελεσματικής δικαστικής προσφυγής, καθόσον η προβλεπόμενη προθεσμία των 15 ημερών είναι εξαιρετικά σύντομη και, ως εκ τούτου, συνιστά παράβαση του άρθρου 6 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Το άρθρο 15 του νόμου ορίζει ότι «(2) Ο διαχειριστής περιορίζει προσωρινά την πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 3 μόνο στις εθνικές αρχές από τη λήψη της αίτησης μέχρι την κοινοποίηση της απόφασής του και, σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης, για συμπληρωματική περίοδο δεκαπέντε ημερών. Σε περίπτωση προσφυγής κατά απορριπτικής απόφασης, ο περιορισμός της πρόσβασης στις πληροφορίες διατηρείται μέχρι ότου δεν είναι πλέον δυνατή η άσκηση ενδίκου βηθήματος κατά της απορριπτικής απόφασης. [...]

(4) Η ανακοίνωση σχετικά με τον περιορισμό της πρόσβασης στις πληροφορίες και η ημερομηνία λήψης της σχετικής απόφασης δημοσιεύονται στο μητρώο πραγματικών δικαιούχων από τον διαχειριστή του.

(5) Κάθε ενδιαφερόμενος που προτίθεται να προσβάλει απόφαση του διαχειριστή που έχει ληφθεί σύμφωνα με τις παραγράφους 2 ή 3 μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης αυτής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 3, εντός 15 ημερών από τη δημοσίευση της ανακοίνωσης που προβλέπεται στην παράγραφο 4.»

Επομένως, η προθεσμία άσκησης της προσφυγής αρχίζει να τρέχει από τη δημοσίευση της ανακοίνωσης και όχι από την κοινοποίηση της απόφασης στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα.

Εξάλλου, δεν αποδείχθηκε με ποιον τρόπο η προθεσμία των 15 ημερών για την άσκηση προσφυγής, η οποία ισχύει και σε πολλές άλλες περιπτώσεις, μπορεί να θεωρηθεί ανεπαρκής υπό το πρίσμα του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Επομένως, δεν συντρέχει λόγος να υποβληθεί σχετικό προδικαστικό ερώτημα στο ΔΕΕ.

Για τους λόγους αυτούς :

[παραλειπόμενα] [Το] tribunal d'arrondissement de et à Luxembourg (πρωτοδικείο Λουξεμβούργου, δικάζον στο Λουξεμβούργο), αποφαινόμενο κατ' αντιμωλίαν,

[παραλειπόμενα]

αναστέλλει τη διαδικασία και υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

Ερώτημα 1:

Είναι ισχυρό το άρθρο 1, παράγραφος 15, στοιχείο γ, της οδηγίας (ΕΕ) 2018/843, που τροποποιεί το άρθρο 30, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής, επιβάλλοντας στα κράτη μέλη να καταστήσουν τις [σελ. 11 του πρωτοτύπου] πληροφορίες σχετικά με τους πραγματικούς δικαιούχους προσιτές σε κάθε περίπτωση και σε κάθε μέλος του ευρύτερου κοινού χωρίς δικαιολόγηση εννόμου συμφέροντος

α. υπό το πρίσμα του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χάρτης), ερμηνευόμενο σύμφωνα με το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών που εκτίθενται ιδίως στις αιτιολογικές σκέψεις 30 και 31 της οδηγίας 2018/843, οι οποίοι αφορούν, ειδικότερα, την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, και

β. υπό το πρίσμα του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 8 του Χάρτη, καθόσον αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, να διασφαλίσει την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τρόπο σύννομο, θεμιτό και διαφανή σε σχέση με το υποκείμενο των δεδομένων, τον περιορισμό των σκοπών συλλογής και επεξεργασίας και την ελαχιστοποίηση των δεδομένων;

Ερώτημα 2.

1. Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 15, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2018/843 την έννοια ότι οι εξαιρετικές περιστάσεις στις οποίες αναφέρεται, υπό τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν εξαιρέσεις από την πρόσβαση στο σύνολο ή σε μέρος των πληροφοριών σχετικά με τους πραγματικούς δικαιούχους όταν η πρόσβαση του ευρύτερου κοινού θα εξέθετε τον πραγματικό δικαιούχο σε δυσανάλογα μεγάλο κίνδυνο, σε κίνδυνο εξαπάτησης, απαγωγής, εκβιασμού, εκβίασης, παρενόχλησης, βίας ή εκφοβισμού, μπορούν να διαπιστώνονται μόνον αν αποδεικνύεται ότι συντρέχει δυσανάλογα μεγάλος κίνδυνος εξαπάτησης, απαγωγής, εκβιασμού, εκβίασης, παρενόχλησης, βίας ή εκφοβισμού ο οποίος είναι εξαιρετικού χαρακτήρα, επηρεάζει πραγματικά τον συγκεκριμένο πραγματικό δικαιούχο και είναι πραγματικός και ενεστώς;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, είναι ισχυρό το άρθρο 1, παράγραφος 15, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2018/843, ερμηνευόμενο κατ' αυτόν τον τρόπο, υπό το πρίσμα του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής που κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη και του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που κατοχυρώνεται στο άρθρο 8 του Χάρτη;

Ερώτημα 3:

1. Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (ΓΚΠΔ), το οποίο επιβάλλει την επεξεργασία των δεδομένων κατά τρόπο σύννομο, θεμιτό και διαφανή σε σχέση με το υποκείμενο των δεδομένων, την έννοια ότι δεν απαγορεύει

α. την πρόσβαση του ευρύτερου κοινού στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πραγματικού δικαιούχου τα οποία έχουν καταχωριστεί σε μητρώο πραγματικών δικαιούχων, που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 30 της οδηγίας 2015/849, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 15, της οδηγίας 2018/843, χωρίς έλεγχο ή αιτιολογία από οποιονδήποτε και χωρίς το υποκείμενο των δεδομένων (πραγματικός δικαιούχος) να έχει τη δυνατότητα να γνωρίζει ποιος είχε πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, ούτε **[σελ. 12 του πρωτοτύπου]**

β. την εκ μέρους του υπευθύνου [της] επεξεργασίας ενός τέτοιου μητρώου πραγματικών δικαιούχων παροχή σε απεριόριστο και μη δυνάμενο να προσδιοριστεί αριθμό προσώπων της δυνατότητας προσβάσεως στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των πραγματικών δικαιούχων;

2. Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ΓΚΠΔ, το οποίο επιβάλλει τον περιορισμό των αποδεκτών σκοπών, την έννοια ότι δεν απαγορεύει την πρόσβαση του ευρύτερου κοινού στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα

πραγματικού δικαιούχου τα οποία έχουν καταχωριστεί σε μητρώο πραγματικών δικαιούχων, που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 30 της οδηγίας 2015/849, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 15, της οδηγίας 2018/843, χωρίς ο υπεύθυνος της επεξεργασίας των δεδομένων αυτών να μπορεί να διασφαλίσει ότι τα εν λόγω δεδομένα θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά για τον σκοπό για τον οποίο έχουν συλλεγεί, ήτοι, κατ' ουσίαν, για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, σκοπός για την επίτευξη του οποίου δεν είναι αρμόδιο το ευρύ κοινό;

3. Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ΓΚΠΔ, το οποίο επιβάλλει την ελαχιστοποίηση των δεδομένων, την έννοια ότι δεν εμποδίζει την πρόσβαση του ευρύτερου κοινού, μέσω μητρώου πραγματικών δικαιούχων που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 30, της οδηγίας 2015/849, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 15, της οδηγίας 2018/843, εκτός από το όνομα, τον μήνα και το έτος γεννήσεως, την εθνικότητα και τη χώρα διαμονής ενός πραγματικού δικαιούχου, και στη φύση και την έκταση των πραγματικών δικαιωμάτων που αυτός έχει, καθώς επίσης και στην ημερομηνία και στον τόπο γεννήσεώς του;

4. Πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ, το οποίο επιβάλλει να πραγματοποιείται η επεξεργασία δεδομένων κατά τρόπο που εγγυάται την ενδεδειγμένη ασφάλεια των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, μεταξύ άλλων την προστασία τους από μη εξουσιοδοτημένη ή παράνομη επεξεργασία, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτόν την ακεραιότητα και την εμπιστευτικότητα των εν λόγω δεδομένων, εμποδίζει την πρόσβαση χωρίς περιορισμούς και άνευ όρων, καθώς και χωρίς δέσμευση εμπιστευτικότητας, στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των πραγματικών δικαιούχων τα οποία είναι διαθέσιμα στο μητρώο πραγματικών δικαιούχων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 30 της οδηγίας 2015/849, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 15, της οδηγίας 2018/84;

5. Έχει το άρθρο 25, παράγραφος 2, του ΓΚΠΔ, το οποίο διασφαλίζει την προστασία των δεδομένων εξ ορισμού, δυνάμει του οποίου, μεταξύ άλλων, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, εξ ορισμού, δεν επιτρέπεται να καθίστανται προσβάσιμα χωρίς την παρέμβαση του ενδιαφερόμενου φυσικού προσώπου σε αόριστο αριθμό φυσικών προσώπων, την έννοια ότι δεν αντιτίθεται

α. σε ρύθμιση κατά την οποία μητρώο πραγματικών δικαιούχων που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 30 της οδηγίας 2015/849, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 15, της οδηγίας 2018/843, δεν απαιτεί την εγγραφή στον ιστότοπό του των προσώπων εκείνων τα οποία, ως μέλη του ευρύτερου κοινού, συμβουλευόνται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πραγματικού δικαιούχου, ούτε

β. σε ρύθμιση κατά την οποία καμία πληροφορία σχετικά με την πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πραγματικού δικαιούχου καταχωρισμένων σε τέτοιο μητρώο δεν κοινοποιείται στον εν λόγω πραγματικό δικαιούχο, ούτε

γ. σε ρύθμιση κατά την οποία δεν υφίσταται κανένας περιορισμός ως προς την έκταση και τη δυνατότητα πρόσβασης στα επίμαχα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε σχέση με τον σκοπό της επεξεργασίας τους; **[σελ. 13 του πρωτοτύπου]**

6. Έχουν τα άρθρα 44 έως 50 του ΓΚΠΔ, τα οποία εξαρτούν από αυστηρές προϋποθέσεις τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς τρίτη χώρα, την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε ρύθμιση κατά την οποία τέτοια δεδομένα πραγματικού δικαιούχου τα οποία έχουν καταχωριστεί σε μητρώο πραγματικών δικαιούχων που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 30 της οδηγίας 2015/849, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 15, της οδηγίας 2018/84[3], είναι προσβάσιμα στο ευρύ κοινό σε κάθε περίπτωση και σε κάθε πρόσωπο χωρίς δικαιολόγηση εννόμου συμφέροντος και χωρίς περιορισμούς ως προς τον τόπο προελεύσεως του εν λόγω κοινού;

[παραλειπόμενα]

ΕΠΡΑΦΟΣ ΕΡΓΑΝΤΗΣ